

Београд - Нити тешка сила на северу Косова атакује, нити је народ голорук. То сви видимо и знамо. Ипак, барикаде нису узрок, већ последица намере косовских власти да на силу промене стање на терену. А ни то стање није од јуче. Срби са севера Косова не желе да буду део државе Косово, већ део државе Србије.

Ту сила, уцене и претње не помажу, већ прибраност, стрпљење и упорност у трагању за мирним решењем - овим речима Сузана Грубјешић, чланица Председништва Уједињених региона Србије и заменица шефа посланичке групе УРС у Народној скупштини, одговара на питање Данаса - шта се по њеном мишљењу ових дана дешава на северу Косова, атак тешке силе на голоруки народ, како кажу једни, или успостављање слободе кретања и владавине права, што тврде други.

Београд ових дана делује немоћно, као да му ситуација на северу Косова измиче контроли. Варамо ли се у овом утиску, и како вам уопште делује понашање власти Србије у вези с кризом?

- Влада и председник Републике улажу велике напоре да не дође до сукоба већих размера на северу Косова, јер ти сукоби могу да буду само на штету тамошњих Срба. Позивање на уздржаност и стрпљење и стални разговори са представницима међународне заједнице јесу једини пут ка било каквом одрживом решењу на северу Косова.

Политички ставови вођа Срба са севера, озваничени закључцима са заједничке седнице одборника четири општине, супротни су многим принципима државне политике Србије. Како оценујете њихове захтеве?

- Ако не поштују одлуке државе Србије, питамо се чије то одлуке поштују? Њихови захтеви имају мало или нимало везе са тражењем решења, јер како другачије да протумачимо њихов захтев да се део војске и полиције врати на Косово? Ако тих хиљаду лако наоружаних људи могу да реше проблеме на Косову, па зашто смо онда чекали 11 година да их пошаљемо доле? Ако се одборници 4 општине у том захтеву позивају на Резолуцију 1244, зашто онда не кажу да је по тој истој Резолуцији дат мандат Кфору да

делује на целој територији Косова, да може слободно да се креће свуда по Косову, укључујући и север?

Па, шта онда Београд може да уради?

- Да се понаша рационално и прагматично и да тражи одрживо решење за север Косова. Није време за запаљиве говоре, подизање очекивања и манипулисање несрећним српским народом на Косову. Највећа трагедија била би наседање на провокације и улазак у отворени сукоб са Кфором и Еулексом. Ово није дефетизам, већ једини начин да се избегне крвопролиће које виси над главама косовских Срба.

Мишљење ЕК о статусу кандидата је у мало ком делу експлицитно. Али, ту су они који га објашњавају. Јелко Кацин каже да Србија неће добити статус ако јасно не позове Србе да оду с барикада. Мислите ли да је Кацин у праву?

- Нису нам потребни тумачи извештаја Европске комисије, свесни смо да барикаде нису решење и да морамо интензивно да радимо на проналаску тих решења. И да не буде забуне - никоме из владајуће коалиције не пада на памет да трампи север Косова за кандидатуру, али ни да одустане од европских интеграција.

Ипак, зашто Београд ових дана јасно не каже - „подржавамо барикаде“ или „не подржавамо барикаде“?

- Зато што немамо јасан одговор на питања - шта ће се десити дан након уклањања барикада? Хоће ли косовске власти опет послати специјалце РОСУ и покушати да насилно интегришу север у остатак Косова, а све пред очима Кфора и Еулкса? А, како ћемо се ми понашати ако се то деси? Не можете једноставно рећи народу да се склони с барикада, а да не добијете никакве гаранције за њихову безбедност и даљу судбину.

С друге стране, чини се да се сада сав терет сваљује на те људе на северу КиМ. Сетимо се, Београд је тај који их је 25. јула извео на барикаде... Да ли је дошло задње време за промену косовске политике?

- Дошло је време да зарад некаквог јединства престанемо да делимо одговорност за све што се дешава на Косову са онима који су 1999. поражени у сукобу са НАТО, као и са онима којима је Косово једина сламка спаса у политичком животу Србије. Време је и да патриотизам постане нормално осећање свих грађана ове земље, нешто што се подразумева и што не треба стално доказивати бројем реченица у којима се помиње Косово. Коначно, време је и да Косово престане да буде разлог за долазак и опстанак на власти, као што ни страх од губитка гласова због ставова према Косову не сме да буде алиби за вођење ирационалне и губитничке политике.

Србија ће зарад добијана датума почетка преговора о приступању ЕУ морати, у некој мери, да промени однос према Косову. Да ли смо као држава и као друштво спремни на то?

- Када би нам одустајање од Европске уније вратило Косово, ја бих прва рекла - нећемо у ЕУ. Али, као што нам Европа није отела Косово, тако нам ни остајање изван Европе неће вратити Косово. Косово ће бити онолико наше колико будемо водили рачуна о Србима који доле живе, али то не значи давати им лажну наду и позивати их у нови косовски бој из удобних београдских домова. Нажалост, још увек је много оних који су спремни да ратују до последњег туђег детета.

Како оцењујете поруке из СПЦ о „страшној уцени“ која се спрема Србији, да треба да се „захвалимо Европи“ и „останемо сами“, да не треба да уђемо у ЕУ „без главе и душе“?

- Пре једанаест година били смо и сами и поражени, јер смо се и тада захвалили свима који су нудили каква-таква решења. Изабрали смо сукоб са пола света и изгубили. Паметни људи уче на туђим грешкама, а питам се да ли смо ми као народ ишта научили на сопственим.

(Данас)